

Annika ikki læst seg fasta í endaligan leist

KOMMUNUREFORMUR Asbjørn Djurhuus, formaður í Føroya Kommunufelag, sigur, at uttan mun til hvat endaliga úrslitið av kommunureforminum veður, so fara kommunurnar at klára seg

Leo Poulsen

Borgarstjórnir í kommununum undir Føroya Kommunufelag vóru í morgun møttir á fundi, sum felagið hevði skipað fyri við landsstýriskvinnuni í kommunumálum, Anniku Olsen.

Landsstýriskvinnan var biðin um at koma á fundi at greiða gjøllari frá uppleggnum hjá landsstýrinum av einum kommunureformi, sum hevur verið á veg í longri tíð.

Asbjørn Djurhuus, sum er formaður fyri Føroya Kommunufelag, var væl nøgdur við fundin.

– Hon greiddi nærri frá ætlanunum, sum hon hevur um ein kommunureform, men um eg lærði so nógv nýtt, veit eg ikki. Tað er í hvussu er vert at leggja til merkis, at hon hevði ikki læst seg fasta í nakran endaligan leist, og fegin lurtaði eftir ráðum, sigur Asbjørn Djurhuus.

Hann sigur, at landsstýriskvinnan vísti á andan í uppleggnum og at tað skuldi verða so fólksligt um gjørligt.

– Hvat tað so meinast við. Eg veit ikki, um tað er sum tá Ábraham og Lot býttu sundur á sinni: Fer tú til høgru, fari eg til vinstri, sigur Asbjørn Djurhuus skemtandi.

Eisini ein fólkaatkvøða varð nevnd.

– Men tað er av sera stórum týðningi, at hevur tú eina fólkaatkvøðu, so má tað vera

Asbjørn Djurhuus, formaður í Føroya Kommunufelag, var væl nøgdur við fundin við Anniku Olsen, landsstýriskvinnu í kommunumálum

Álvur Haraldsen

púra greitt, hvat tað er tú atkvøður fyri. Alt má liggja við, sum ætlanin er at leggja út á kommunurnar, og í hesari forsamlingini verður met, at best er um landið sjálvt stendur fyri fólkaatkvøðuni, sigur Asbjørn Djurhuus.

Eingin semja

Limirnir í Føroya Kommunufelag spenna ógvuliga vítt.

– Vit hava kommunur í felagnum sum hava heilt niður undir 50 íbúgv, upp til kommunur við 3.000 íbúgvum, so líka so vítt íbúgvatatalið spennir líka ymiskar eru meiningarnar

um kommunusamanlegging, sigur Asbjørn Djurhuus.

Hann sigur, at kommunurnar hava fingið sær fyrirsiting út frá teirri fyrirtreyt, at økir skuldu leggjast út á kommunurnar.

– Skúlin skuldi jú leggjast út á kommunurnar fyri tveimum árum síðani, uttan at nakað er hent. Nú verður tosað um 2013, men eftir øllum at døma er ikki semja um tað heldur, sigur Asbjørn Djurhuus.

Eisini á øðrum økjum draga áhugamálini í hvør sína ætt.

– Summar kommunur eru meira skuldartýngdar enn aðrar, og summar

kommunur eru ikki komnar so langt í útbyggingini sum aðrar, til dømis tá um kloakkskipanina viðvíkur, sigur Asbjørn Djurhuus.

Hann sigur, at summar kommunur eru í biðistøðu, meðan aðrar halda, at tað er bara at binda um posan og leggja kommunurnar saman við lóg.

– Eg havi altíð verið av teirri áskoðan, at kommunurnar hava altíð megnað tað, ið er lagt á tær, og tað rokni eg við, at tær fara at gera hesaferð eisini, sigur Asbjørn Djurhuus, formaður í Føroya Kommunufelag.

Neyðugt at kommunurnar eru við

KOMMUNUREFORMUR Annika Olsen, landsstýriskvinna við kommunumálum, er væl nøgdi við fundin við Føroya Kommunufelag. Hon sigur, at kommunurnar í dag eru í iva, men tað er av stórum týðningi, at tær ikki eru tað, tá niðurstøðurnar verða gjørdar

Leo Poulsen

– Tað var ein finur fundur, haldi eg. Sjálvandi høvdu kommunustýrslimirnir nógvar spurningar, og eg haldi, at tey finga eitt nøkurlunda nøktandi svar upp á teir spurningarnar, sigur Annika Olsen.

Landsstýriskvinnan sigur, at fyri hana er tað mest týðningarmikla, at limirnir í Føroya Kommunufelag fáa høvi at siga sína hugsan nú.

– Tað er av týðningi, tí so fáa tey eisini møguleikan at ávirka málið, og fáa ført fram síni ynskir, og eg vóni veruliga, at hetta fer at røkka á mál, sigur Annika Olsen.

Tað er ein fylgibólkur, sum hevur arbeitt við sjálvari tilgongdni til kommunusamanleggingina, og tað var hetta, ið var evnið á fundinum.

– Tað var ikki so nógv eldraðkið og skúlaðkið, sum var framm, og tí vóru heldur ikki landsstýriskvinnurnar í almannamálum og mentamálum við á fundinum. Men sjálvandi vóru borgarstjórnir áhugaðir í at fáa meira at vita um innihaldið í ætlanunum um at leggja eldraðkið út á kommunurnar 1. januar 2013, sigur Annika Olsen.

Landsstýriskvinnan sigur, at hetta við eldraðkinum fara tey at venda aftur til.

– Hetta fyrsta stigið í samskiftinum við kommunufeløgini er um, hvussu vit fáa skipa kommunurnar í størri eindir og ta fólksligu tilgongdina til samanleggingarnar, sigur Annika Olsen.

Eingin ivi vera

Tað er eingin loyna, at tað finnast kommunur, sum hvørki so ella so vilja leggja saman, men tað kemur ikki óvart á landsstýriskvinnuna.

– Eg hugs, at tað er líka stór ósemja millum kommunustýrslimir sum tað er millum tingfólk, tá tað snýr seg um at leggja kommunur saman sjálvboðið ella við lóg, sigur Annika Olsen.

Hon vónar kortini, at tað fer at bera til at finna semju, so tey í felag kunnu lyfta hesa uppgávuna.

– Tí tað, sum eisini er umráðandi í hesum málinum er, at kommunustýrini eisini síggja ein fyrimun í hesum og vilja arbeiða fram í móti teimum loysnum, sum vit í Løgtinginum samtykkja. Tí er tað av týðningi, at vit finna fram til eina semju á kommunala økinum, sigur Annika Olsen.

Hon væntar tó, at tað verður trupult.

– Tað eru so ótrúliga nógvar meiningar um, hvussu hetta skal skipast, sigur Annika Olsen.

Hon sigur, at tað var trupult at lodda dýpið eftir at fundurin var lokin.

– Tað er ilt at siga. Sjálvandi eru borgarstjórnir í iva, men tað skulu teir helst ikki vera, tá vit koma fram til eina niðurstøðu. Tá broytingar skulu henda á kommunala økinum er tað av stórum týðningi, at kommunustýrslimir vita heilt nágreiniliga, hvat endamálið er við tí, sum verður sett í verk, sigur Annika Olsen.

Hon heldur lítið endamála vera við at leggja kommunur saman við lóg uttan at annað hendur.

– Soleiðis, sum kommunurnar eisini hava ført fram á fundinum, er tað umráðandi, at tær fáa økir at fyrisita, har kommunurnar veruliga fáa innihald, og tað er av stórum týðningi, eisini at taka hædd fyri tí, sigur Annika Olsen.

